

Vážení čtenáři,

v rámci svého studia na Vyšší odborné zdravotnické škole v Havlíčkově Brodě jsem dostala nabídku odletět na měsíc do Velké Británie. Jednalo se o projekt Erasmus +, který umožňuje studentům stáže do zahraničí. Jelikož jsem se této nabídky chopila, a stáže v Anglii se zúčastnila, ráda bych vám o své zkušenosti řekla pár zajímavých poznatků.

Jelikož studuji zdravotnickou školu, v rámci tohoto projektu jsem byla umístěna do jednoho z anglických domovů důchodců, který se nacházel v jižním městečku Plymouth. Domov byl specializovaný na seniory, kteří trpí buď Alzheimerovou chorobou, nebo stařeckou demencí.

Jelikož bydliště mé hostitelské rodiny, kde jsem celý měsíc přebývala, bylo nedaleko přiděleného pracoviště, chodila jsem každé ráno do domova pěšky. Personál zde byl velmi vřelý, a hned během prvního týdne jsem vcelku zapadla do kolektivu. Přestože jsem se trochu prala s jazykovou bariérou, spolupráce s pečovatelkami byla velmi příjemná a obohacující.

Do práce jsem chodila na 9. hodinu ránní a odcházela jsem v 16:00 hodin odpoledne. Ráno, po svém příchodu, jsem se nejprve převlékla a přezula v šatně pro zaměstnance, a poté jsem byla ředitelkou domova přidělena k pečovatelce, se kterou jsem pak celý den pracovala. Každý den jsem pracovala s někým jiným, což bylo prima, protože nejen že jsem poznala spoustu nových lidí, ale hlavně jsem slyšela různé přízvuky angličtiny, takže to pro mne bylo v oblasti jazyka velmi obohacující.

Jelikož se jednalo o domov zaměřený na lidi s poruchami paměti, každý den probíhal téměř stejně, aby byl zachován stálý režim, který je pro takové lidi velmi důležitý. Ráno probíhaly hygieny, přičemž záleželo, jak který rezident je schopný, a podle toho mu byla poskytnuta péče. Někteří lidé prováděli hygienu sami, někteří s dopomocí, někteří v centrální koupelně, jiní na pokoji. Bylo to velmi individuální, protože každý rezident se nacházel v jiném stádiu zmiňovaného onemocnění. Po ranních hygienách následovaly snídaně, které se též lišily ve formě dopomoci. Jelikož je s lidmi, kteří mají Alzheimerovu chorobu, velmi náročná spolupráce, většinou ranní hygieny, oblékání a snídaně vyplnily celé dopoledne. Poté následovaly obědy. Velice mě těšil zvyk pečovatelek, které si na obědy sedaly mezi rezidenty a obědvaly s nimi. Myslím, že každý čas strávený s nimi je pro ně skutečně přínosný.

Odpolední program byl poněkud zajímavější. Záleželo, jaký byl zrovna rozpis na aktuální týden. V každém případě se vyznačoval svou pestrostí. Po dobu, co jsem absolvovala tuto stáž, jsem měla možnost s rezidenty zažít odpoledne plně živé muziky, cvičení s fyzioterapeutkou, cvičení s dětmi z mateřské školy, odpoledne se zvířátky (psi, morčátka, agamy nebo ježečci...), odpoledne plně společenských her – např. hraní domina, kvízy na procvičení paměti, tanec, zpěv, hraní na hudební nástroje, pečení dortů, hraní kuželek a házení s míčem, a spoustu dalších aktivit.

Protože jsem odcházela ve 4 hodiny odpoledne, stíhala jsem bohužel pouze odpolední program, čas na čaj, kávu a sušenky, který probíhal okolo třetí odpoledne, a přípravu - v Anglii oblíbených - sendvičů na večeři.

Na stáži se mi opravdu líbilo a všem, kteří budou mít možnost jet také, a vyzkoušet si to, vřele doporučuji. Nejen že poznáte novou kulturu, nové místa, novou gastronomii, ale také se zdokonalíte v anglickém jazyce, poznáte spoustu zajímavých a sympatických lidí, a hlavně si odnesete zážitky na celý život. Vzhůru na Erasmus! ☺

